

Philip Glass Ensemble

play Glassworks

Uitvoerenden

Philip Glass Ensemble

Michael Riesman

muzikale leiding

Programma

Glass

Glassworks

Glass

Rescue uit Satyagraha

Glass

Funeral uit Akhnaten

Glass

Photographer, Act III

Glass

Spaceship uit Einstein on the Beach

Programmatoelichting - Glassworks

Walkman-geschied. Zo noemde Philip Glass het in 1982 uitgebrachte Glassworks. Het werk bestond namelijk uit zes kortere stukken dan de grootschalige opera's en concertwerken waar hij bekend om stond. Niet voor niets wordt Glassworks vaak gezien als een van zijn meest toegankelijke werken. Dat was overigens precies Glass' doel toen hij het componeerde; hij wilde zijn muziek aan een breder, meer algemeen publiek introduceren. Het groeide uit tot een van zijn meest invloedrijke werken.

In tegenstelling tot de meeste andere werken van Glass, was Glassworks geschreven voor opname, in plaats van voor een live-uitvoering zoals hij meestal deed. De oorspronkelijke uitgave op cassette uit 1982 had zelfs een aparte mix die specifiek was geoptimaliseerd voor het luisteren met een hoofdtelefoon op een Walkman!

Glass richtte het Philip Glass Ensemble al in 1968 op, simpelweg omdat zijn muziek zo afweek van de norm dat gewone orkesten er niet mee uit de voeten konden. Het ensemble is dan ook geen doorsnee kamermuziekgezelschap; het gebruikt een unieke mix van akoestische en elektronische instrumenten. Die specifieke combinatie zorgt voor die heldere, dwingende en vaak luide klank die je direct herkent als Glass. Het is precies deze bezetting die de complexe, gelaagde structuur van Glassworks zo krachtig en levendig maakt.

I. Opening: Dit is een intieme en meditatieve compositie, voornamelijk voor solo piano. Het fungeert als een zachte, herhalende introductie tot de minimalistische stijl van het album.

II. Floe: Een dynamischer stuk dat het hele ensemble introduceert, gekenmerkt door snelle, repeterende figuren en een voortstuwende ritmiek. De gelaagdheid van de instrumenten (vooral blazers) zorgt voor een dichte muzikale textuur.

III. Islands: Dit deel combineert de herhalende patronen met een meer lyrische en melancholische sfeer. Het tempo is gematigder, waardoor de harmonische verschuivingen subtieler naar voren komen.

IV. Rubric: Een van de meest energieke en opzwepende stukken van het album. De snelle, pulserende cadans en het krachtige gebruik van het volledige ensemble maken dit een hoogtepunt van ritmische intensiteit.

V. Façades: Een langzamer, bijna romantisch stuk dat opvalt door de prominente rol van de sopraan-saxofoon en strijkers. Het heeft een zeer lyrische melodie over een repeterende harmonische basis en was oorspronkelijk bedoeld voor de film Koyaanisqatsi.

VI. Closing: Dit deel is een rustige en reflectieve herhaling van het openingsmateriaal. Het brengt het werk tot een serene afsluiting

Binnenkort in Muziekgebouw Eindhoven

Vr 30 jan '26

Fabrizio Paterlini

Grensverleggend neoklassiek

Za 25 apr '26

Evgeny Grinko

Eigentijdse pianosensatie

Di 8 sep '26

The Best of Mike Oldfield's Tubular Bells I, II & III

Met Moonlight Shadow & andere hits

Zullen we Vrienden worden?

M-Friends draagt bij aan het voortbestaan van onze mooie concertzaal en ondersteunt de realisatie van bijzondere projecten. Voor een paar tientjes per jaar ben je al Vriend en natuurlijk krijg je daar ook iets voor terug! Scan de QR-code, lees meer over de voordelen en meld je aan.

